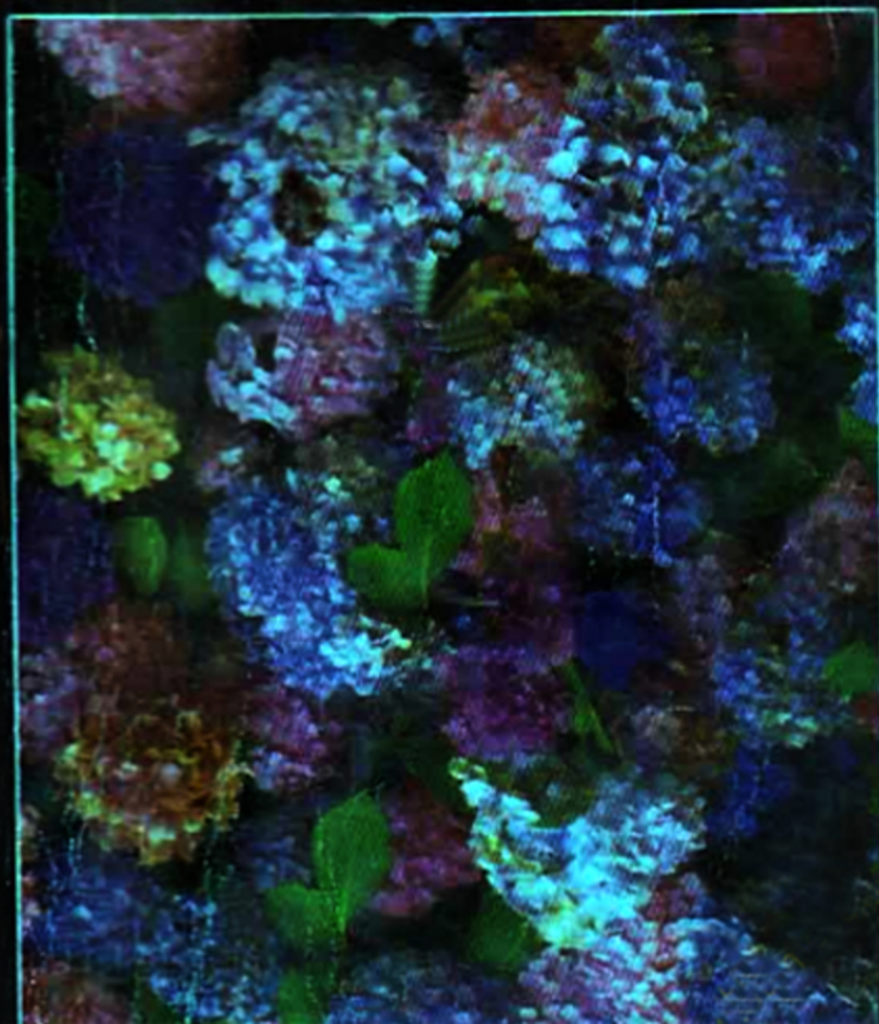

လွန်းထားထား

(ဆေးတက္ကသိုလ်)

အပြာရောင်မိုး ခရမ်းရောင်သစ္စာ

အခန်း (၁)

Funfair ဈေးရောင်းပွဲတော် ကျင်းပလျက်ရှိသော မြက်ခင်းပြင် စိမ်းစိမ်းကြီးပေါ်မှာ ရောင်စုံပန်းပွင့်တွေလို လူတွေ ကြိတ်ကြိတ်တိုးစည်ကားလျက်ရှိသည်။ ဈေးရောင်းပွဲတော်ရဲ့အထိမ်းအမှတ်က မိဘမဲ့ကလေးတွေအတွက် ရည်ရွယ်ပြီး ရန်ပုံငွေအဖြစ် ကျင်းပသော ဈေးရောင်းပွဲတော်ဖြစ်သည်။ ဒီပွဲမှာ အနုပညာရှင်တွေ စုံစုံညီညီပါဝင်ကြ၏။ အထူးသဖြင့် နာမည်ကြီး Celebrity တွေတိုင်း ကိုယ့်အုပ်စုနှင့် ကိုယ်ဖွဲ့ကာ တစ်မျိုးမဟုတ်တစ်မျိုး ဈေးရောင်းကြရသည်။ တချို့က အစားအသောက်တွေ အမျိုးစုံရောင်းကြသလို တချို့ကလည်း ခဲပန်းချီရေးခြစ်ပေးတာတို့လုပ်ကာ တချို့ကလည်း ကိုယ့်ရဲ့အသုံးအဆောင်တွေထဲက အင်္ကျီအဝတ်အစားတွေ ရေမွှေးပုလင်း၊ နှုတ်ခမ်းနီ၊ အရပ်တွေ . . စသဖြင့် ကိုယ့်ဆိုင်ကလေးဖွင့်ပြီး ရောင်းကြသည်။ ဝီရယဉ်ကျေးတို့သူငယ်ချင်းတစ်အုပ်စုကတော့ ထူးထူးခြားခြားပင် ဘယ်သူမှ မလုပ်ကြသော အလုပ်တစ်ခုဖြင့် ပွဲတော်လာပရိသတ်ကြီးကို ဖမ်းစားထားသည်။ ဝီရယဉ်ကျေးတို့က မျက်နှာမှာ ဆေးရောင်စုံနှင့် အရပ်ပေါင်းစုံခြယ်ပေးသော အလုပ်ဖြစ်သည်။ ကြောင်ရုပ်၊ ကျားရုပ်၊ ငှက်ရုပ်၊ လိပ်ပြာရုပ်၊ ပန်းပွင့်ပုံ စသဖြင့် တောင်းဆိုသမျှအတိုင်း ထူးခြားလှပနေအောင် မျက်နှာပေါ်မှာအပြည့် ဆေးခြယ်ပေးကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ယဉ်ကျေးတို့ဆိုင်နားတစ်ဝိုက်မှာ လူတွေ အုန်းအုန်းကျွတ်ကျွတ်ဆူညံလျက် စည်ကားနေသည်။ ယဉ်ကျေးက Celebrity တစ်ယောက် မဟုတ်သော်လည်း ဖေဖေရဲ့အရှိန်အဝါဖြင့် အလိုလိုနေရင်း လူသိများကာ

ထင်ရှားကျော်ကြားနေသူကလေးလည်းဖြစ်ရာ ယဉ်ကျေးကို လူတိုင်းက အလိုလိုရင်းနှီးချစ်ခင်နေလျက် ယဉ်ကျေးတို့ကိုပိုင်း၍ အားပေးနေကြသည်။ မျက်နှာမှာ အရုပ်ပန်းချီဆွဲသည့်ပညာမှာ နည်နည်ရရတော့ မဟုတ်။ ဒီဈေးရောင်းပွဲတော် မကျင်းပခင် နှစ်လ သုံးလလောက် အလိုကတည်းက ယဉ်ကျေးတို့ သူငယ်ချင်းလေးယောက်သား မျက်နှာမှာ ဆေးခြယ်သောပညာကို အပြေးအလွှား သွားသင်လိုက်ကြရသေးသည်။ ဖေဖေက ဂီတလောကမှာ အောင်မြင်ကျော်ကြားလျက်ရှိသော နာမည်ကြီး ရော့ခ်အဆိုတော်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်မို့ ဖေဖေရဲ့သမီး အဖြစ် ယဉ်ကျေးကိုလည်း အားလုံးကသိကြသည်။

“ ပိုလိုက် (Polite) ရေ . . ဒီမှာ သူတို့က Spider ပင့်ကူပုံစံခြယ်ပေးပါ တဲ့၊ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊ ကျွန်မ မခြယ်တတ်ဘူး၊ ရှင် လာခြယ်ပေး . . .”

ယဉ်ကျေးကို သူငယ်ချင်းတွေက ချစ်စနိုးဖြင့် အင်္ဂလိပ်လို Polite ဟု သာ ခေါ်တတ်ကြသည်။ ယဉ်ကျေး၏သူငယ်ချင်း မေသစ်လွင်၏ စိတ်ရှုပ်လက်ရှုပ် အသံကလေးဖြင့် အကူအညီတောင်းသလို အော်ဟစ် လိုက်သံကြောင့် ယဉ်ကျေးသည် မေသစ်အနားသို့ လျှောက်သွားလိုက် သည်။ ကောင်လေးတစ်အုပ်စုမျက်နှာတွေက ပြုံးစိစိ စပ်ဖိုးဖိုးနှင့် သူ တို့၏မျက်နှာပေါ်မှာ ပင့်ကူပုံစံ ဆေးခြယ်ခိုင်းနေခြင်းဖြစ်သည်။ ယဉ်ကျေးက ပြုံးပြုံးကလေးပင် မေသစ်ကို မျက်စကလေး တစ်ချက်ပစ် ပြလိုက်ကာ . . .

“ မပူနဲ့ မေသစ် . . ရှင် ဟိုဘက်ကတစ်ယောက်ကို လိပ်ပြာပုံစံ ဆက် ခြယ်ပေးလိုက်၊ ကျွန်မ သူတို့ကို Spider ဆွဲပေးလိုက်မယ် ဟုတ်ပြီလား . . ၊ ကဲ . . လာ ဘယ်သူဆွဲမှာတုန်း ဒီခုံကလေးမှာ ထိုင်ပါ . . .”

ပိန်ပိန်ရှည်ရှည်ကောင်ကလေးတစ်ယောက်က ပြုံးစစဖြင့် အရှေ့သို့ တိုးလာကာ ထိုင်ခုံကလေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“ Spider ပုံလှလှကလေး ဆွဲပေးနော်၊ တို့က မင်းဖေဖေရဲ့ အမာခံ ပရိသတ်၊ ဝီရ Crazy တွေနော် ”

“ အင်းပါ . . စကားမများနဲ့ တိတ်တိတ်နေ ”

ယဉ်ကျေးက ဆေးရောင်စုံခွက်တွေထဲမှ အနက်ရောင်ဆေးကို စုတ်တံဖြင့် လှမ်းယူလိုက်ကာ ကောင်ကလေး၏မျက်နှာပေါ်မှာ ပင့်ကူ ရုပ်တစ်ရုပ်ပေါ်လာအောင် ကျကျနနစတင်၍ ဆွဲနေတော့သည်။ တကယ်တော့ ယဉ်ကျေးတို့အများဆုံးဆွဲကြသည်မှာ ကြောင်ရုပ်၊ ကျားရုပ်၊ လိပ်ပြာရုပ်၊ ငှက်ရုပ်၊ ပန်းပွင့်ပုံ . . စသဖြင့်သာများ၏။ Spider ပုံတစ်ခါမှ မဆွဲဖူးသေး။ သို့သော် . . ဝီရယဉ်ကျေးပဲ။ ဘယ်တုန်းကများ ဘယ်သူ့ကို အလျှော့ပေးခဲ့ဖူးလို့တုန်း။ ခပ်တည်တည် မှင်သေသေဖြင့်ပင် ကိုယ့်ကိုကိုယ်ယုံကြည်စိတ်ချမှု အပြည့်ဖြင့် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ပင် ကောင်ကလေး၏မျက်နှာပေါ်မှာ Spider ရုပ်တစ်ရုပ်ကို စိတ်ကူးဖြင့် မှန်းဆ၍ ဆွဲပစ်လိုက်သည်။ အံ့မယ် မဆိုးပါ။ ခဏအကြာမှာ ကောင်ကလေး၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံးပေါ်မှာ Spider ရုပ် မဲမဲကြီးက ထင်းနေအောင် ပေါ်လွင်လာ၏။

“ ဟာ . . ဝီရယဉ်ကျေးက တကယ်တော်တယ်ကွာ၊ အရမ်းမိုက်တယ်၊ ကြိုက်သွားပြီ . . . ”

ကောင်လေးက ရီသဲ့သဲ့ဆိုလျှင် ယဉ်ကျေးသည် ထိုစကားတွေအတွက် မထူးခြားတော့ပြီမို့ ပခုံးကလေးတစ်ချက်သာ တွန့်ပြလိုက်သည်။ နောက်ထပ်ကောင်ကလေးတွေ တရုန်းရုန်း စုရုံး စည်ကားလာကြကာ . . .

“ကျွန်တော့်ကို ကြွက်ပုံဆွဲပေးစမ်းပါ ”

ဟု တမင်သက်သက် ရီသဲ့သဲ့ခိုင်းပြန်၏။ ယဉ်ကျေးက တစ်ချက်ကလေးမှ မငြိုငြင် မျက်နှာမပျက် အပြုံးမပျက်ဘဲ ...

“ရတယ်လေ . . လာထား ”

ဟု ဆိုကာ ကြွက်ပုံစံကို ထိုကောင်ကလေး၏မျက်နှာပေါ်မှာ စုတ်ချွန်းချွန်းပုံစံကလေးပေါက်အောင် အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် ခြယ်ပေးလိုက်၏။ ပွဲက တော်တော်ကို စည်ကားနေသည်။ ယဉ်ကျေးတို့ဆိုင်နားမှာ ကောင်ကလေးတွေအများစု တရုန်းရုန်း ဆူညံလျက်ရှိသည်ကို ဖေဖေက မလှမ်းမကမ်းမှနေ၍ အကဲခတ်စောင့်ကြည့်လျက်ရှိသည်။ ဖေဖေမျက်နှာပေါ်မှာ သဝန်တိုရိပ်နဲ့ အလိုမကျရိပ်တွေကို ယဉ်ကျေးက လှမ်းမြင်နေရပါသည်။ သို့သော် ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ။ ဒါဟာ တစ်နည်းအားဖြင့် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတစ်ခုလည်းဖြစ်ကာ ရန်ပုံငွေပွဲလည်း ဖြစ်သည်မို့ ဖေဖေ ဘာမှပြဿနာမရှာနိုင်။ အပြင်မှာဆိုရင်တော့ အခုလောက်ဆို ဖေဖေရောက်လာပြီး အဲဒီကောင်ကလေးတွေကို တစ်ယောက်ချင်း ဆွဲထိုးပစ်ပြီးလောက်ပြီ။ ဖေဖေလောက် ယဉ်ကျေးအပေါ် အချစ်ပို၊ အကဲပို တတ်လွန်းသော ဖခင်မျိုး မရှိနိုင်တော့။

အဲဒီနောက် ယဉ်ကျေးသည် ကောင်လေးတွေက တမင်သက်သက် အရွဲ့တိုက်ပြီး ထူးထူးဆန်းဆန်းအရုပ်တွေ တစ်ရုပ်ပြီးတစ်ရုပ် မရိုးနိုင်အောင် ဝိုင်းခြယ်ခိုင်းသမျှကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ခြယ်ပေးနေရင်း ရုတ်တရက် နှာရည်တွေပင် ယိုလာခဲ့သည်။ ယဉ်ကျေးက နည်းနည်းကလေးမှ အအေးခံလို့မရ။ ခေါင်းကို နည်းနည်းအအေးပတ်တာနှင့် ဟတ်ချိုး ဟတ်ချိုး ချေလာကာ နှာရည်ယိုရွဲ့ တပို့တွဲဖြစ်လာတတ်တော့သည်။ အခုလည်း အမိုးအကာမရှိသော မြက်ခင်းပြင် စိမ်းစိမ်းကြီး

အလယ်မှာ ခုံတွေချပြီး အရပ်ပန်းချီတွေ ခြယ်ပေးနေရခြင်းမို့ ချက်ချင်း နှာရည်ယိုရွံ့လာခြင်းဖြစ်သည်။ အလုပ်ကလည်း လုံးဝနားခွင့်မရ။ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် မျက်နှာမှာ အရပ်ပန်းချီဆွဲချင်သူတွေ တန်းစီလျက်ရှိသည်။ ယဉ်ကျေးက ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို ဖားပုံစံ ဆွဲပေးပြီးသွားသောအခါ ဘယ်လိုမှမတတ်သာတော့သည်မို့ ထိုင်နေရာမှခဏထကာ နှာခေါင်းထဲမှာ ပြည့်အိုင်ရွံ့နစ်လျက်ရှိသောနှပ်တွေကို အားရပါးရကြီးပင် ရွှီးခနဲ ညှစ်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

လက်မနှင့် လက်ညှိုးအကြားထဲမှာ နှပ်ရည်တွေက တစ်ပြစ်တစ်ခဲကြီးပါလာ၏။ အလို ဒီနှပ်ရည်တွေကို ဘယ်မှာသုတ်ရပါ။ နှပ်ညှစ်လိုက်ပြီးမှ ယဉ်ကျေးသည် ထိုနှပ်ရည်တွေကို ဘယ်မှာသုတ်ရမှန်းမသိပဲ လက်မနှင့်လက်ညှိုးကို ကားရားကြီးထားလျက် ဟိုဟိုဒီဒီ လိုက်ရှာနေသည်။ အဲဒီအချိန်မှာ နံဘေးမှဖြတ်သွားသော ကောင်လေးတစ်အုပ်စုကို တွေ့လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ယဉ်ကျေးသည် ချက်ချင်းကြီးအကြံပေါ်ကာ ပြုံးပြုံးကလေးလုပ်ပြီး အခုနောက်ပိုင်း (. .) လောကမှာ အရမ်းနာမည်ကြီး ရေပန်းစားလျက်ရှိသော ဆန်းသစ်အံ့၏ ပခုံးပေါ်သို့ ညာတာပါတေးဖြင့် သုတ်ချပစ်လိုက်တော့သည်။ တစ်စပ်တည်း မျက်နှာကလေးကလည်း ပြုံးဖိုးဖိုးလုပ်ကာ . . .

“ ဟဲ . . ဟဲ . . ဆန်းသစ်အံ့တို့ပါလား၊ ဒီမှာ ကျွန်မတို့ကို အားပေးသွားဦးလေ၊ မျက်နှာမှာ အရပ်ပန်းချီတွေရေးပေးနေတယ်၊ တစ်ခါဆွဲမှ သုံးထောင်တည်းရယ်၊ အရမ်းလှတယ် . . .”

ဟု စကားရော ဖောရောလုပ်လိုက်သည်။ သို့ပေမယ့် ဆန်းသစ်အံ့ပဲ။ ဘယ်တုန်းကမှ အပြောအဆို အဆက်အဆံလည်းမရှိပဲ ဗလိုင်းကြီး လာဝင်ရောသော ယဉ်ကျေးကို သံသယမျက်ဝန်းဖြင့် ကြည့်ကာ သူ့ဘေးနား

မှ သူငယ်ချင်းတွေဆီ . . .

“ဟေ့ကောင်တွေ . . ငါ့ရဲ့ကျောကို စမ်းကြည့်စမ်း၊ သူ ဘာတွေနဲ့လာ သုတ်သလဲမသိဘူး”

ဟု သူငယ်ချင်းတွေကို ခပ်တိုးတိုးပြန်မေးသံကြားရ၏။ သူငယ်ချင်း တွေက ဆန်းသစ်အံ့ရဲ့ ကျောကို လာစမ်းကြည့်ကာ . . .

“ဟာ . . ဘာတွေလဲမသိဘူးကွ၊ ခွဲခွဲပစ်ပစ်တွေ၊ ဟား . . ဟား . . နှပ်ချေးတွေထင်တယ်၊ နှပ်ချေးတွေကွ၊ ဟေ့ကောင် ဆန်းသစ် . . မင်းကို နှပ်ချေးတွေနဲ့ လာသုတ်တာကွ ”

“ဟာ . . ကြည့်စမ်း ”

ယဉ်ကျေးသည် တစ္ဆေရယ်ရင်း သူတို့အနားမှ လှစ်ခနဲပြန်ထွက်ပြေး လာခဲ့သည်။ အဲဒီနောက် သူတို့ကို လုံးဝ ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ဘဲ ခပ်တည် တည်နှင့် ဆေးပန်းချီတွေ ပြန်ဆွဲပေးနေတော့၏။ သို့သော် . . မကြာပါ ခဏအကြာမှာ ယဉ်ကျေး၏ရှေ့နားရှိ ခုံကလေးပေါ်မှာ ဝုန်းခနဲ လာဝင် ထိုင်လိုက်သော ဆန်းသစ်အံ့ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်ရသည်။ သူ့ မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် ယဉ်ကျေးသည် မရယ်မောဘဲ မနေနိုင် ဖြစ်ကာ မျက်နှာက အပိုးမကျိုးဘဲ တစ္ဆေရယ်မိသွား၏။ သူကတော့ ခပ် တည်တည်ပင် ယဉ်ကျေးကို စိုက်ကြည့်နေ၏။ သူ့မျက်လုံးတွေက သူ့နား မှာ တပ်ထားသော စိန်ပွင့်တွေနှင့်အပြိုင် ဖျိုးဖျတ်တောက်ပလျက်။ တစ် ခေါင်းလုံးမှာ ကျစ်ဆံမြီး သေးသေးကလေးတွေ အပြည့်ကျစ်ထားသော သူ့ပုံစံက တကယ့် Hip Hop လူငယ်တစ်ယောက် ပုံစံအပြည့်။

“ ကိုယ့်ရဲ့မျက်နှာမှာ I Love You ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပေါ်လွင်စေမယ့် အရာတစ်ခုခု ခြယ်ပေးလိုက်စမ်းပါ ”

သူက မျက်လုံးလေးတွေမှေးစင်းလျက် ခပ်တိုးတိုးပြော၏။ အို . . အဲဒါ ဘာစကားလဲ။ သူ့စကားနှင့် သူ့မျက်နှာပေး ဟန်ပန်ကြောင့် ယဉ်ကျေးသည် လှိုက်ခနဲ ရင်ခုန်သွား၏။ ဆန်းသစ်အံ့ဆိုတာ မိန်းကလေးပရိသတ်တွေ ဆွေ့ဆွေ့ခုန်လောက်အောင် အသည်းစွဲ ကြိုက်နှစ်သက်ကြသော နာမည်ကြီး အဆိုတော်လေးတစ်ယောက်ပါ။ သူနှင့်သာ ရင်းနှီးခင်မင်ခွင့်ရမည်ဆိုလျှင် ဘာမဆိုလုပ်မည့် မိန်းကလေး တွေမှ အများကြီးရယ်။ ဆန်းသစ်အံ့ကို လူတိုင်းက ချစ်ကြသည်။ ချစ်မှာ ပေါ့ သူ့မျက်နှာမှာ ချစ်စရာကောင်းလောက်အောင် ဆွဲဆောင်ညှို့ငင်မှု အပြည့်ရှိသည်။ သူ့မျက်လုံးတွေက ဝိုင်းနက်စူးရှပြီး ထိုမျက်လုံးတွေနှင့် အကြည့်ခံလိုက်ရလျှင် ဘယ်မိန်းကလေးမှ ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်ဟုပင် ပြောစမှတ်ပြုရသည်အထိ။ သူ့ရဲ့နှုတ်ခမ်းတွေက တကယ့်ကို လေးကိုင်းသဏ္ဌာန် ကွေးကွေးညွတ်ညွတ်ကလေးတွေ။ ပြီးတော့ . . နီရဲ စိုပြေကာ နှုတ်ခမ်းနီဆိုးထားသလို အမြဲတမ်း တောက်ပစိုရွှံ့နေတတ် ကာ ထိုနှုတ်ခမ်းများကို ကော့ညွတ်လျက် ပြုံးလိုက်လျှင် အလွန်ရင်ခုန် ဖွယ်ကောင်းသေး၏။ အဲဒီလို အကျော်အမော် ထိပ်သီးလူငယ်လေးတစ် ယောက်က ယဉ်ကျေးကို ညှို့မြှူဆွဲငင်သော မျက်ဝန်းများဖြင့်ကြည့်ကာ I Love You ဟူသော အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်စေမည့် ပန်းချီတစ်ခုခု သူ့ မျက်နှာပေါ်မှာ ဆေးခြယ်ခိုင်းနေသည်ဖြစ်ရာ ယဉ်ကျေးသည် ဘာသား နှင့်ထုထားတာမို့လို့ မတုန်မလှုပ်ဘဲ ကြုံကြုံခံနိုင်မည်နည်း။ ရုတ်တရက် ခြေဖျားလက်ဖျားတွေ အေးစက်တုန်ရီလာကာ ယဉ်ကျေး၏နှလုံးသား က စည်းချက်ညီညီ စတင်၍ ခုန်ပေါက်ကခုန်လေတော့သည်။ သူ့ မျက်နှာမှာ ဘာရေးပေးရင် ကောင်းမည်နည်း။ I Love You ဆိုတော့ အ သဲပုံတစ်ခုလား။ ဟင့်အင်း . . အဲဒါကြီးက ရိုးလွန်းပါတယ်။ ယဉ်ကျေး သည် ရုတ်တရက် စိတ်ကူးမပေါ်နိုင်ဘဲ ကြည့်မိကြည့်ရာ မျက်ဝန်းတွေ

က ဖေဖေရှိရာဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်မိတော့ ဖေဖေက ယဉ်ကျေးနှင့် ယဉ်ကျေးရှေ့က ပြုံးညို့စွာထိုင်နေသော ဆန်းသစ်အံ့ဆီသို့ စူးစူးရဲရဲ ဝင်းဝင်းတောက်နေသော မျက်လုံးကြီးများဖြင့် စိုက်ကြည့်နေသည်မို့ ယဉ်ကျေးသည် ရင်ထဲတွင် ဒိန်းခနဲပင် တုန်ခါရသွား၏။

“ ဘာပုံဆွဲရမှာတုန်း . . ကြံရာမရတော့ဘူး ”

ယဉ်ကျေးက ခပ်ညီးညီးကလေး ပြောလိုက်သည်။ သူက ခပ်ပြုံးပြုံး ပင် ယဉ်ကျေးကို စိုက်ကြည့်မြဲ စိုက်ကြည့်လျက် . . .

“ ဦးဝီရိရဲ့သမီးလုပ်နေပြီး အဲဒီလောက်တောင် မပိန်းစမ်းနဲ့လေ။ I Love You ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပေါက်အောင် မင်း တကယ် မရေးတတ်ဘူး လား၊ အဲဒါဆိုရင် ပန်းပေးတယ်လို့ပြော၊ ကိုယ် အဖြေပေးမယ် . . ”

သူ့စကားကြောင့် ယဉ်ကျေးက ပန်းကလေးအလိုလို တွန့်မိသွားကာ ခစ်ခနဲရယ်မောလိုက်မိသည်။ သူ့မျက်လုံးတွေရဲ့ဒဏ်ကို ယဉ်ကျေး တကယ်မခံနိုင်။

“ ကဲ . . ပြီးရော ပန်းပေးတယ် ”

“ အဲဒါဆိုရင် ကိုယ့်ရဲ့မျက်နှာပေါ်မှာ နာရီပုံတစ်ခုဆွဲပေး ”

“ နာရီပုံ . . . ”

ယဉ်ကျေးက မျက်ခုံးကလေးတွေ ပင့်သွားကာ တအံ့တဩမေးမိ တော့ သူက ခပ်ပြုံးပြုံးပင် ယဉ်ကျေးကို စိုက်ကြည့်နေလျက် . . .

“ အဲဒီလောက်တောင် နားမလည်ဘူးလား ကလေးမရဲ့၊ နာရီဆိုတာ အချိန်ရဲ့သင်္ကေတပေါ့၊ အချိန်ဆိုတာ ရှိနေသရွေ့ အချစ်ဆိုတဲ့အရာက လည်း အမြဲတမ်းရှိနေမှာပဲ၊ ကဲ . . စကားမရှည်နဲ့၊ ကိုယ့်အင်္ကျီမှာ နှပ်ချေးလာသုတ်တဲ့ ကောင်မလေး။ မင်းဆီက အလျော်တစ်ခုခု ယူရ

မယ်၊ အဲဒီတော့ ကိုယ့်မျက်နှာမှာ နာရီပုံဆွဲပေး၊ နာရီတွေရှိနေသ၍ အချိန်တွေရှိနေသ၍ မင်းကို ကိုယ်ချစ်နေမယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပေါ့ . . .

အံ့မယ် . . သူ့စကားက ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ။ ရဲသဲ့သဲ့နဲ့ တစ်မျိုးပါပဲလား ဟု ယဉ်ကျေးက တွေးလိုက်မိကာ ရင်တွေ အလွန်အမင်းခုန်သွား၏။ အခုအချိန်မှာ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ရှိသမျှ အကြောအမျှင်တွေပါမကျန် အကုန်လိုက်၍ ပြုံးနေနိုင်သော လူသားတစ်ဦးကိုပြပါဆိုလျှင် ယဉ်ကျေး၏မျက်နှာကိုသာ ထိုးပြရလိမ့်မည်။ ယဉ်ကျေးသည် မမျှော်လင့်ဘဲ သူနှင့်ဇာတ်လမ်း လာဖြစ်နေသည့်အတွက် ပျော်လည်းပျော် ရင်လည်းခုန်ကာ တစ်ဖက်ကလည်း ဖေဖေရန်ကို စိုးကြောက်နေရသေးသည်။ ဒီမြင်ကွင်းကို ဖေဖေမြင်မှာမလွဲ။ ဖေဖေက ယဉ်ကျေးတို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် မလှမ်းမကမ်းမှာ ဝက်သားတုတ်ထိုးဆိုင် ဖွင့်ထားတာလေ။ သို့သော် ဖေဖေရဲ့အာရုံတွေက ယဉ်ကျေးဆီမှာပဲ ရောက်နေမှာမလွဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ယဉ်ကျေးတို့ဆိုင်ကလေးနားမှာ အထူးသဖြင့် ဆယ်ကျော်သက်ကောင်ကလေးတွေ အများဆုံး တရုန်းရုန်း စည်ကားနေသည် မဟုတ်လား။ အခုတော့ ဖေဖေ လုံးဝကြည့်မရသည့် Hip Hop အဆိုတော်လောက၏ ထိပ်သီးကောင်ကလေးနှင့် ရယ်ရယ်မောမော ညှို့ညှို့ငင်ငင် ပြုံးပျော်ကြည်နူးနေသော သူ့သမီးကို ဖေဖေ မြင်မှာမလွဲပင်။ အခုလောက်ဆို အံ့ကြီးတကြိတ်ကြိတ်နှင့် ဝက်သားတုတ်ထိုးတွေကို ဒေါသတကြီး ဆောင့်အင့်အင့်ဖြင့် လှီးနေတော့မှာ ဧကန်မလွဲပင်။ သို့သော် . . နောင်ခါလာ နောင်ခါဈေးပေါ့။ ဖေဖေကို ခဏမေ့ထားလိုက်ဦးမည်။

ယဉ်ကျေးသည် ရင်ထဲမှာ အလိုလိုပူနွေးလာကာ အင်မတန်ဗို့အားပြင်းသော လျှပ်စစ်ဓာတ်စီးကြောင်းတစ်ခု ရင်ထဲမှာ ဖြတ်စီးနေသလို တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်စွာဖြင့် သူ့မျက်နှာပေါ်မှာ နာရီပုံဆေးခြယ်ပေးဖို့

ကြိုးစားလျက်ရှိသည်။ ရင်တွေခုန်နေသောကြောင့် လက်တွေကလည်း အလိုလို တုန်ယင်နေသည်။ ယဉ်ကျေး၏အဖြစ်ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ မေသစ်လွင်၊ သင့်ပျံ့ရီနှင့် မဉ္ဇူရီတို့က ပြီးစိစိ မျက်နှာပေးကလေးတွေ ကိုယ်စီဖြင့် ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ရင်း ခေါင်းကြီးတွေ လည်လိမ်ကာ လှမ်း၍ အကဲခတ်စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ ယဉ်ကျေး၏အာရုံတွေထဲမှာ တဝန်းဝန်း ဆူညံလျက်ရှိသော တစ်လောကလုံးကို မေ့သွားပြီး ဒီ ပတ်ဝန်းကျင်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာ ယဉ်ကျေးနှင့် ဆန်းသစ်အံ့နှစ်ယောက် တည်းသာ ရှိနေသလို ခံစားရ၏။ သူ့မျက်နှာထဲသို့ ပထမဆုံး လက်ချောင်းများဖြင့် စတင်၍ ထိတွေ့မိစဉ်မှာ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော မုန်တိုင်းတစ်စင်း ယဉ်ကျေး၏ရင်ဘတ်ထဲမှာ မွေ့နှောက်သွားတော့၏။ အို . . ရင်ခုန်လိုက်တာ။ ဘာဖြစ်လို့များ သူ့ရဲ့အရှိန်အဝါနဲ့ ညှို့ဓာတ်က အဲဒီလောက် ပြင်းထန်ရပါသလဲ။ နာရီပုံကို ဘာအရောင်လေးခြယ်ရင် ကောင်းမလဲ။ ပထမတော့ ပန်းရောင်ကလေး စိတ်ကူးမိသေးသည်။ သို့သော် ယဉ်ကျေးက ထူးထူးဆန်းဆန်းလေးဖြစ်သွားအောင် ဖက်ဖူး စိမ်းရောင် တောက်တောက်ပပအရောင်ဖြင့် သူ့မျက်နှာပေါ်မှာ နာရီပုံ တစ်ခု ခြယ်ပေးလိုက်သည်။ နာရီလက်တံတွေကိုတော့ ကိုးနာရီအတိမှာ ထားလိုက်သည်။ ဘာအဓိပ္ပာယ်နှင့်တော့ မသိ။ ကိုးဂဏန်းကို ကြိုက် သောကြောင့်သာဖြစ်သည်။ နာရီဆွဲပြီး သွားချိန်မှာ သူက သူဝတ်ထား သော ခုနက ယဉ်ကျေး နှပ်တွေဖြင့်သုတ်ပစ်လိုက်သော အားကစားစပို့ ရုပ် အဖြူနှင့် အနီကြားလေးကို ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်ကာ . . .

“ ရော့ . . အဲဒါ ကိုယ့်ရဲ့လက်ဆောင် ”

ဟု ဆိုပြီး ယဉ်ကျေးဆီသို့ လှမ်းပေးနေသည်။ အင်္ကျီချွတ်လိုက်သဖြင့် သူ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ် သွယ်သွယ်လျလျကလေးက နံရိုးအပြိုင်းပြိုင်းဖြင့် ရယ်မောစရာပေါ်လာ၏။ ယဉ်ကျေးသည် သူ့ပုံစံကိုကြည့်ပြီး မရယ်မော

ဘဲ မနေနိုင်။ အားပါးတရ ခွက်ထိုးခွက်လန်ပင် ရယ်မောမိတော့၏။

“ ဘာရယ်တာလဲ . . မရယ်နဲ့၊ တော်တော့ . . ကိုယ် ဟိုဘက်မှာ အင်္ကျီ တစ်ထည် ဝယ်ဝတ်လိုက်မယ်။ မင်းကို အမှတ်တရ ပေးခဲ့ချင်လို့၊ ကဲ . . သွားပြီနော်၊ တဲ့တာ ၊ ဪ . . မသွားခင် တစ်ခုတော့ ပြောသွားလိုက် ဦးမယ်၊ ကိုယ်တို့ဇာတ်လမ်း ဒီမှာတင် မဆုံးသေးဘူးနော်၊ ဆက်ရန်ရှိ သေးသည် . . ဒါပဲ ”

သူက ပြုံးညို့ညို့ကလေး ပြောသွားကာ သူ့အပေါင်းအသင်းတစ်အုပ် ဖြင့် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားတော့၏။ ယဉ်ကျေးပဲ အဲဒီလိုသူတစ်ပါးက အနိုင်ပိုင်းသွားတာကိုတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ငြိမ့်မခံနိုင်။ ယဉ်ကျေးက ဖေဖေဆီသို့တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး ဖေဖေအလစ်မှာ လူအုပ်ကြီးကို အကွယ်အကာယူပြီး သူ့နောက်သို့ ခပ်သွက်သွက် ပြေးလိုက်လာခဲ့၏။

“ ဟေ့ . . ဟေ့ ဆန်းသစ်အံ့၊ ဒီလို လုပ်မသွားနဲ့လေ။ ရှင်က လက်ဆောင်တစ်ခုပေးသွားရင် ကျွန်မကလည်း လက်ဆောင်တစ်ခုပြန် ပေးရမှ တရားမျှတမှာပေါ့။ ရော့ . . ဒါ ယူသွား ”

ယဉ်ကျေးက ပြောလိုက်ပြီး ယဉ်ကျေးရဲ့လည်ပင်းမှာ လူရည်ချွန်ပုံစံ ချည်ထားသော မာဖလာပဝါကလေးကို ဆွဲဖြုတ်ယူလိုက်ပြီး သူ့ဆီသို့ လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ပဝါလေးက Versace အမျိုးအစား ပန်းဆီရောင် ရင့်ရင့်ကလေးဖြစ်သည်။ သူက ချက်ချင်းပင် ထိုပဝါလေးကို သူ့ခေါင်း မှာ အုပ်စည်းပစ်လိုက်သည်။

“ ကျေးဇူးပဲ . . ပိုလိုက် ”

ဟု ပြော၏။ ကြည့်စမ်း ယဉ်ကျေးကို သူငယ်ချင်းတွေ ချစ်စနိုးခေါ် ကြသော နာမည်ကိုပင် သူက သိနေပါရောလား။ အံ့ဩစရာတော့ မရှိ ပါ။ ယဉ်ကျေးကို ဝီရယဉ်ကျေးဆိုသောနာမည်ထက် ချစ်စနိုးနာမည်ဖြစ်

သည့် ပိုလိုက်ဟူသော နာမည်ဖြင့်လည်း လူသိများကြသည်ပဲ။

ယဉ်ကျေးက သူ့ကို အားရပါးရ ချစ်စဖွယ်အပြုံးကလေးဖြင့် ပြန်လည်ပြုံးပြလိုက်ကာ ချာခနဲလှည့်ပြီး ကိုယ့်ဆိုင်ကလေးရှိရာဆီသို့ ပြန်ထွက်ဖို့ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

“ဟေ့ . . ပိုလိုက် ခဏလေးနေဦး ”

ဟူသော သူ့အသံကြောင့် ယဉ်ကျေးက ခေါင်းကလေးငဲ့စောင်းကာ သမင်လည်ပြန် ပြန်၍ ကြည့်လိုက်သည်။ သူက သူမကိုပြုံး၍ကြည့်နေပြီး . . .

“ ကိုယ့်ကို Coffee လိုက်တိုက်မလား၊ ပုလဲနို့အေး Coffee လေ၊ ဟိုဘက်မှာ အဆိုတော် () တို့ရောင်းနေကြတယ်၊ ကိုယ် အဲဒါသောက်ချင်လို့”

ဟု ချစ်စနိုးဟန်ဖြင့် ပူဆာ၏။ သူ့ရဲ့ပူဆာဟန်လေးက တကယ့်ကို ရင်ခုန်ချင်စရာလေး။ ယဉ်ကျေးသည် ဘယ်လိုမှ မငြင်းဆန်နိုင်။ သူငယ်ချင်းတွေရှိရာဆီသို့ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ကာ လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် ဟိုဘက်ခဏ သွားလိုက်ဦးမယ်ဟူသော ပုံစံမျိုး လုပ်ပြလိုက်သည်။ လည်ပင်းကြီးတွေက သစ်ကုလားအုတ်နီးပါး ရှည်နေကြပြီဖြစ်သော သူငယ်ချင်းတွေက ဝမ်းသာအားရပင် ခေါင်းညိတ်သဘောတူကာ ခွင့်ပြုလိုက်ကြသည်။ ဖေဖေတော့ ဘယ်လိုနေမည်မသိ။ အခုလောက်ဆို ယဉ်ကျေးလှစ်ခနဲ ပျောက်သွားသည်ကို သတိထားမိလောက်ရောပေါ့။ မျက်လုံးတွေရော ခေါင်းတွေရော ချာချာလည်နေအောင် လိုက်ရှာနေတော့မည်။ ပြီးတော့ . . မေမေ့ကို တွတ်တွတ်နှင့်စကားနာတွေထိုးကာ ယဉ်ကျေးကိုရှာဖို့ စေလွှတ်တော့မည်မှာ သေချာ၏။ ကဲ . . ဖေဖေ့ကို ခဏမေ့ထားလိုက်စို့။ ယဉ်ကျေးက ရောက်လေရာအရပ်မှာ ပျော်အောင်

နေတတ်သော ရွက်ကျပင်ပေါက်ကလေးလည်း ဖြစ်သေး၏။ ထို့ကြောင့်
...

“ အိုကေ . . စိန်လိုက်လေ။ ရှင်ကတောင် ပူဆာနေမှတော့ ကျွန်မက
ဘာဖြစ်လို့ လိုက်မကျွေးရဲရမှာတုန်း။ လာ သွားကြမယ်၊ အို . . နေဦး ဒီ
ပုံစံကြီးနဲ့ရှက်စရာကြီး၊ လူတွေက ရှင့်ကို ဝိုင်းကြည့်နေကြတာ မရှက်
ဘူးလား၊ အင်္ကျီလည်း မပါဘူး၊ အင်္ကျီတစ်ထည် ဝယ်မယ်ဆို၊ လာ ကျွန်မ
လက်ဆောင်ဝယ်ပေးမယ် . . မငြင်းကြေးနော် ”

ယဉ်ကျေးက ခပ်သွက်သွက်ပြောရင်း အင်္ကျီတွေ အမှတ်တရရောင်း
နေသော မင်းသားတစ်ယောက်၏ ဆိုင်ကလေးဆီသို့ ဦးဆောင်လာခဲ့
ကာ တီရှပ်တစ်ထည်ဝယ်လိုက်၏။ သူ့ကိုလှမ်းပေးတော့ သူက နှာခေါင်း
ကလေးရှုံ့ကာ . . .

“ ဟာကွာ . . သူများဝတ်ပြီးသား အကျကြီး မဝတ်ချင်ပါဘူး ”

ဟု ဂျီကျနေသေးသည်။ ယဉ်ကျေးက မျက်လုံးကလေးပြူးပြ
လိုက်ကာ . . .

“ ဘာဖြစ်လဲ . . ဒါ အမှတ်တရ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲပဲ၊ ရှင် ကိုယ်တုံးလုံးကြီးနဲ့
လျှောက်သွားနေတာထက်စာရင် ကိုယ်ပေါ်မှာ အင်္ကျီကလေးရှိနေတော့
ပိုပြီးတင့်တယ်တာပေါ့။ မဟုတ်ဘူးလား . . လာ စကားမရှည်နဲ့၊ ပုလဲနို့
အေးကော်ဖီ သောက်မယ်ဆို၊ ကျွန်မမှာ အလုပ်တွေရှိသေးတယ်၊ နေဦး .
. ရှင်ကရော ဆိုင်တစ်ခန်း တာဝန်မယူဘူးလား ”

“ ယူတာပေါ့ . . ကိုယ်က ကယ်ရီကေးချား ပန်းချီဆွဲပေးတာလေ၊
အခုပျင်းလို့ခဏထွက်ပြီး လမ်းလျှောက်ထွက်လာတာ ”

“ ကယ်ရီကေးချားရေးတာ . . ဟုတ်လား၊ ဒါဆို ကျွန်မရဲ့ပုံကို ဆွဲပေး

လေ ”

“ သိပ်ဆွဲပေးတာပေါ့၊ နေဦး . . ပုလဲနို့အေးကော်ဖီသောက်ပြီးမှ ကိုယ့်ရဲ့ဆိုင်ကလေးဘက် သွားကြမယ်၊ အဲဒီကျမှ မင်းကိုဆွဲပေးမယ် . . ဟုတ်ပြီလား”

မမျှော်လင့်ဘဲ ယဉ်ကျေးနှင့်သူ ရင်းနှီးသွားကြပုံမှာ အလွန်မြန်ဆန်လှသည်။ သူ့ကို နှပ်ချေးနှင့်သုတ်မိတာကပင် ခပ်ကောင်းကောင်းဟု ဆိုရမလားမသိ။

ပုလဲနို့အေးကော်ဖီ ဝယ်သောက်ကြပြီးနောက် သူ့ရဲ့ကယ်ရီကေးချား အရုပ်ရေးသော ဆိုင်ကလေးရှိရာသို့ လာခဲ့ကြသည်။ ဆိုင်ကလေးသို့ ရောက်သည်နှင့် သူက သူမရဲ့ပုံကလေးကို ခဲဖြင့် ခပ်သွက်သွက် ရေးခြစ်ပေးလိုက်သည်။

“ ရော့ . . အမှတ်တရ သိမ်းထား၊ မပျောက်စေနဲ့နော် ”

ဟုလည်း ဆိုလိုက်သေးသည်။ ယဉ်ကျေးက သူမ၏ပုံတူပန်းချီကလေးကို မက်မက်မောမောကြည့်ရင်း . . .

“ စိတ်ချ . . အိမ်ရောက်ရင် ပေါင်သွင်းပြီး ကျွန်မရဲ့စာကြည့်စားပွဲမှာ တင်ထားမှာ၊ ရှင့်ရဲ့ ကယ်ရီကေးချားပုံ တစ်ပုံလောက်လိုချင်တယ် . . ရမလားဟင် ”

“ ဘုရားရေ . . ကိုယ့်ကိုကိုယ် ပုံပြန်ဆွဲရမယ် ဟုတ်လား . . သေပြီဆရာ၊ ဒီကောင်မလေး အလာကြီးပဲ။ ကဲ . . ကဲ ခဏနေဦး၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ပြန်ဆွဲကြည့်မယ်၊ ခပ်ချောချော ကောင်လေးတစ်ယောက် ဆိုပါတော့ကွာ ”

သူက ရွတ်နောက်နောက်ပြောလျက် သူ့ပုံသူ ပြန်ဆွဲပေးလိုက်လေ

သည်။ ယဉ်ကျေးက ပန်းချီစာရွက်လေးနှစ်ရွက်ကို တရိုတသေကိုင် လိုက်ရင်း...

“ကဲ . . ကျွန်မ သွားတော့မယ်၊ ဟိုမှာ သူငယ်ချင်းတွေ လည်ပင်း ညောင်ရေအိုးလောက် ရှိတော့မယ်၊ ဖေဖေလည်း အခုလောက်ဆို ဒေါင်းတောက်နေလောက်ပြီ”

“အိုကေ . . ဒီနေ့ကလေးကို မှတ်ထားနော်၊ ပိုလိုက်နဲ့ ဆန်းသစ်အံ့ဆို တဲ့ ကောင်လေးနဲ့ ကောင်မလေးနှစ်ယောက် စတွေ့ကြတဲ့ နေ့ကလေး ပေါ့၊ နောင်တစ်ချိန်မှာ သူတို့နှစ်ယောက်က ဘာညာဘာညာ ဖြစ်ချင် ဖြစ်လာဦးမှာ၊ အဲဒီတော့ ဘယ်တော့မှ မေ့မေ့လျော့လျော့မရှိစေနဲ့ ဟုတ်လား...”

သူက အတည်လိုလို နောက်သလိုလိုနှင့် ရိသဲ့သဲ့ကလေးပြောလျှင် ယဉ်ကျေးသည် သူ့ကို မျက်စောင်းကလေးဖြင့် ချစ်စဖွယ် ထိုးပစ်ခဲ့ပြီး လူအုပ်ကြားထဲကနေ တလှစ်လှစ် ပြန်ပြေးလာခဲ့မိသည်။ တကယ် လည်း ထိုနေ့ကလေးကို ယဉ်ကျေးအမြဲတမ်း အမှတ်တရရှိနေတော့မှာ ပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ယဉ်ကျေး၏ဘဝထဲသို့ အလွန်ချစ်စရာ ကောင်းသော လူငယ်လေးတစ်ဦး နောင်တစ်ချိန်မှာ ယဉ်ကျေး၏ ချစ်သူ ကလေးတစ်ယောက်အဖြစ် ရောက်ရှိဝင်ရောက်လာခဲ့သော ပထမဆုံး နေ့ကလေး တစ်နေ့ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

ယဉ်ကျေး၏ ဆိုင်ကလေးဆီသို့ ပြန်ရောက်လျှင် သူငယ်ချင်းတွေက တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝိုင်းမေးကြသည်ကို ဒိုင်ခံမဆုံးနိုင်အောင် ဖြေ ပေးနေရသည်။ ဖေဖေက ယဉ်ကျေးတို့အနားသို့ ဖျတ်ခနဲရောက်လာ ကာ မျက်မှောင်ကြီးကြုတ်လျက်...

“ပိုလိုက် . . ခုနက ဘယ်ပျောက်သွားတာတုန်း၊ ဖေဖေ လိုက်ရှာတာ

ခေါင်းမီးကို တောက်နေတာပဲ ”

“ ဟိုဘက်မှာ ပုလဲနို့အေးကော်ဖီ သွားသောက်တာပါ ဖေဖေရဲ့ . . “

ယဉ်ကျေးက မျက်နှာပိုးသတ်ကာ မှင်သေသေ ပြန်ဖြေလိုက်သည်။
ဖေဖေက ယဉ်ကျေးကို မယုံသင်္ကာ မျက်ဝန်းများဖြင့် စိုက်ကြည့်နေကာ
လူတွေကြားမှာမို့ ဘာမှမပြော။ သို့သော် . . သတိထားနေဟူသော
အဓိပ္ပာယ်ရသည့် မျက်ဝန်းများဖြင့် သတိပေးသွားတာ သူ့ဆိုင်ဘက်သို့
ပြန်ထွက်သွားတော့၏။

“ ပိုလိုက် . . ရှင်တော့ ကံကောင်းပြီဆရာ၊ ဆန်းသစ်အံ့နဲ့မှ
ဇာတ်လမ်းဖြစ်ရတယ်လို့၊ သူ့မှာ ချစ်သူ လုံးဝမရှိသေးဘူးသိလား၊
ကောင်မလေးတွေက သူ့ကိုဆို အသည်းစွဲပဲ၊ ခိုက်ခိုက်တုန်အောင်ကို
ကြိုက်ကြတာ၊ အဲဒီလို လူတစ်ယောက်ရဲ့နှလုံးသားကို ရှင် သိမ်းပိုက်နိုင်
ပြီဆိုမှတော့ ရှင်လိုလူ ဇမ္ဗူမှာ ရှိပါသေးရဲ့လား ဟား . . ဟား . . ဟား .
.”

“ ရှင်တို့နှစ်ယောက် အရမ်းလိုက်တယ် ဆရာ၊ ရှေ့သွားနောက်လိုက်
အရမ်းညီတာပဲ၊ အရမ်းချစ်ဖို့ကောင်းတယ် . . . ”

“ ကျွန်မတို့ သဘောတူတယ် ပိုလိုက်၊ ဇာတ်လမ်းကို ဆက်ဖြစ်
အောင်ဆက် ကြားလား၊ ကျွန်မတို့လည်း သူနဲ့ ခင်ချင်နေတာ အတော်ပဲ
. . . ”

“ အေး . . ရှင်တို့က ပိုင်းမြှောက်ပေးနေ၊ ဖေဖေက သူ့ကိုဆို လုံးဝကြ
ည့်လို့ရတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘာတွေဆက်ဖြစ်မယ် မသိဘူး။ ဖေဖေသိရင်
တော့ မိုးမီးလောင်မှာ ”

“ မိုးမီးလောင်တော့လည်း မီးသတ်ပိုက်နဲ့ လှမ်းပက်လိုက်ပေါ့ဟယ်၊

အဲဒါတွေ လျှောက်စဉ်းစားမနေနဲ့၊ အဓိက က ရှင် သူ့ကို ကြိုက်သလား မကြိုက်ဘူးလား ဒါပဲပြော”

“ မကြိုက်ပဲ ရှိပါ့မလားဟယ်၊ သူ့မျက်နှာကလေးကို နာရီကလေး ခြယ်ပေးကတည်းက ကျွန်မရင်တွေ နတ်ပူးသလို တဒိန်းဒိန်းတုန်နေ တာ၊ တစ်ခါမှ အခုလောက် ရင်မခုန်ခဲ့ဖူးဘူး၊ သူ့ကို အရမ်းရင်ခုန်တယ် . . သိလား၊ ပြီးတော့ သူ့ပုံစံကလည်း အရမ်းချစ်ဖို့ကောင်းတယ် ”

“ ဒါပဲပေါ့ . . သူကလည်း ရှင့်ကိုမချစ်ဘဲ နေနိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ရှင့် ပုံစံကလေးက ဘယ်ယောက်ျားသားမှ ငြင်းဆန်လို့မရတဲ့ မျက်နှာ ကလေး၊ သိပ်ချစ်ဖို့ကောင်းတာ၊ ကျွန်မ ဗေဒင်ဟောလိုက်မယ်၊ နောက် တစ်နေ့မှာ သူ ရှင့်ကို ဆက်ကို ဆက်သွယ်စေရမယ် . . ”

“ အဲဒီတော့လည်း မီးစင်ကြည့်ကရတာပေါ့ဟယ် . . . ”

ထိုနေ့က ယဉ်ကျေးသည် အိပ်မက်ကလေးတစ်ခု အသစ်စတင်၍ မက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအိပ်မက်ထဲမှာ ယဉ်ကျေးနှင့် ဆန်းသစ်အံ့တို့ ချစ်သူ တွေ ဖြစ်သွားခဲ့ကြသည်တဲ့။ ဟား . . ဟား . . အတော်ချစ်ဖို့ကောင်းတဲ့ အိပ်မက်ကလေးပင်။

*